

El Gironès

ANY I

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA NUM. 34

Redacció i Administració:
PLAÇA INDEPENDENCIA, 16. — Ent.

Dissapte 9 de Septembre de 1916

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Trimestre . . . . . 1'50 ptes.
Numero solt . . . . . 0'10

CAMPANYA ELECTORAL

El pés de l'hora. ¡Treballém amics!

No n'hi ha en la vida dels individus ni de les col·lectivitats d'hores ben buides, ja que totes tenen, més o menys, sa transcendència i sa eficàcia. Però les circumstàncies fan que alguna tingui per el desentrotll futur de les activitats humanes, o de les finalitats col·lectives influencia especialíssima. D'aquestes en serà una la de les pròximes eleccions legislatives en aquest nostre districte de Girona.

Obligat per les circumstàncies, sense ganèss de lluitar amb candidatura pròpia, el regionalisme gironí presentà candidat en les eleccions passades, que el suprem tribunal de l'Estat va declarar nul·les. Demostrà el regionalisme gironí que estimava sa dignitat i son honor, i avans de votar a un subjecte quina actuació s'havia fet incompatible amb els mateixos, o permetre que s'emportés l'acta un foraster sense arrels ni simpaties en el districte i de tendències que xocaben amb el comú sentir del mateix s'estimà més presentar batalla. Lluitaré com a bons, i tots sabem com i perquè no arrepassàren la corona del triomf.

Al convocar-se noves eleccions, que no venen a ser mes que una continuació de les altres, donada la situació de les forces polítiques, i atenent els sacrificis fets, que tenen dret a ser premiats amb la representació del districte, el *Centre Catalanista de Girona* no ho duptat ni un moment en anar a la lluita i en anar-hi amb el mateix candidat. Si les rellevants condicions del mateix no s'ho mereixessin, bastarien per fer acreedor al Sr. Masó de nostres sufragis el plebiscit amb que els electors demostraren l'agrado amb que havia sigut rebut son nom i la abnegació amb que sense temps material per a organitzar eficaçment una campanya electoral, acceptà el ser nostre candidat l'altre vegada.

Lluitem contra nosaltres el Sr. Ferrández, advocat de Jaén, i el Sr. González, advocat de Madrid. Los forces polítiques que 'ls apoïen; hem de suposar que faràn tots els esforços imaginables per a aconseguir el triomf per al primer i un paper una miqueta *passable* per a el segon.

Nosaltres, els regionalistes gironins, aspirém al triomf de nostre candidat i a un triomf ben esplendorós i decisiu.

En aquest terme està plantejat el problema, i son nostre activitat, nostre entusiasme, nostre disciplina els que l'han

de resoldre.

La voluntat de vencer, vetaqui la clau del éxit, el secret de la victòria.

La necessitat de guanyar tots la veiem ben evident.

Volguém doncs guanyar i guanyarém. No la passivitat dels altres, no la seva manca d'organització, no el minvament del seu entusiasme, res d'aixó ha de donar-nos la victòria. Devém assolir-la amb nostre activitat, amb nostre organització, amb nostre entusiasme. Quan vinguin els moments àlgids de la lluita, ja veureu com tots treballaràn a la una, i ben resoltament, contra nosaltres. Però si nosaltres formant el quadre, com l'hem format altres vegades som dignes de la missió que està en nostres mans, la victòria es segura. Treballém fins allí aon sigui necessari per a guanyar, excedim-nos a nosaltres mateixos, fem impossibles si es necessari. ¡Hem de guanyar i guanyarém!

Cada vespre, en els dies que falten per l'elecció, mirém els vots que hem conquistat, i haurém de regoneixer que encare podríem haver fet quelcom més. Proposem doncs subsanar i corregir nostre peresa a l'endemà.

Aprofitém totes les ocasions, i busquem-les si aquestes no s'presentessin, per a fer propaganda. En el taller, al café, a la fàbrica, al passeig, en tot lloc podem fer-ne.

Nosaltres ¡amics! nosaltres, en els quinze dies que falten per el de l'elecció hem de guanyar o perdre la partida que la causa de Catalunya té empenyada.

De nosaltres depen que sigui el dia 2 un jorn de gloria o una trista diada.

Desde ses fossanes nostres comtes i nostres reis, nostres cavallers i prohoms i tots els que bastíren la patria catalana, esguarden fit a fit nostre comportament en aquets moments suprems. Siguém dignes hereus de sa noblesa i son valor.

Nostres fills dia vindrà en que també ens demanaràn compte de lo que haurém fet per la causa de la terra.

¡Amics, amics! Per l'honor de nostres avis, per el be de nostres fills, per Catalunya immortal ¡Treballém! ¡Treballém! ¡Treballém per la victòria!

De nostre treball depen que el capvespre del 24 sigui lluminós i esplendent per nostr patria o vergonyós i tetric.

¡Treballém amics!

ON ES LA DEMOCRACIA?

Hem parlat en dies anteriors de la crisi del republicanisme espanyol davant del lirisme d'unes masses impenitents, i de la desaprensió dels capitosts. Hem parlat últimament del valor nul de la qüestió grevia de la *forma de govern*, que porta un encarcament al estol republicà, i que impeding-li una renovació, un cambi de postura, el fossilitza.

Avui se'ns ofereix un altre característica interessant. Es el sentit de democràcia que els republicans se l'han aprofitat com una exclusiva seva, com un privilegi de la seva política.

I els republicans tant anticuats, tant *retrogrades*, veuen el sentit democràtic com cinquanta anys enrera.

Creuen encare que democràcia val tant com contraposició de classes, com odi als rics i poderosos. Ells creuen que democràcia es predicar al poble l'explotació dels patrons, el predomini de les classes baixes, la demolició de tot lo construït—desde la propietat fins al clero—el desterrament de tota idea de tradició. Fins hi hà qui creu que *democràcia* es anar amb espartanyes i gorra, fumar *escanya pits*, intercalar entre cada dos paraules un reneç, tufejar a ví i a suor.

Els republicans no han cultivat la veritable democràcia que busca l'equilibri de tots els constitutius socials. Com poden fer-ho si no la coneixen? Si s'han vist sorpresos per l'allau avassalladora del modern socialisme—confessional o nó—que porta un gran contingut de procediment i de doctrina?

Si no hagués sigut el socialisme, les democràcies no haurien passat de portar corones an En Ferrándiz i Bellés, d'entonar les estrofes revolucionaries del *himno de Riego*.

El poble no té que agrair gaire cosa als principis republicans d'are. Pot dir-se que élls han exercit sobre la massa popular, un sol efecte, més que res contraproduent per ella; pot dir-se que la seva única virtut ha sigut la de una mostaça, d'un excitant, que ha obrat d'una fàisó semblant al orgasme que produeix a una nerviositat sensual impresionable, la visió pròxima de la nuditat d'una dona pecadora.

Per convencer d'aixó només tenim que fixar-nos en dos punts: el primer es la propaganda d'unes doctrines que aflaguen i que exciten.

I aixís les propagandes totes han tingut un caient similar; han predicat contra la desigualtat social; han descrit la miseria del poble menre l'abundancia regna en la taula del patró o del burgués; han volgut socavar els ciments de lo constituït, per a enderrocar institucions que han procurat fer odioses. Tot aixó, es natural, fà gran efecte i en la impossibilitat d'arribar a la igualtat social han procurat que l'odi dominés en el cor del poble.

Per a qué? Per a remeiar els mals? per a aconseguir un benestar? per a solidaritzar al poble i posar-lo en camí de la seva finalitat?

Cà! Aixó sí perdecàs ho fà el socialisme—dretrà o esquerrà—prò el republicanisme no arriba a tant!. Es un *falder* que crida però que no fà feina!

El veritable fi es un altre i an aquí hi ha l'enllaç amb segon punt. Els *ai xerits*, els *arrivistes*, tant faltats de vergonya i de dignitat com sobrats de *barra* i de *ambició*, s'han valgut dels principis de democràcia, l'afalac del poble, de escambell per a enfilarse.

Es l'exemple de cada dia, la curiosa evolució de certs propagandistes.

Recordeu an En Lerroix, recordeu a l'Iglesias. Abans menjaven el pa de la miseria, negra i dur, ara dringuen per el poble, entre viandes suculentas. Abans maleien de la burgesia i del capital, ara son banquers i capitalistes. Abans aborrien l'*auto*, ara amb éll atropellen a la multitud al passar bronzents. Abans eren revolucionaris, anarquistes, àcratas, avui se senten molt conservadors, estimen les bones formes, porten anells i cadenes d'or; volen embellir la vida del poble.

Quin sarcasme!

En conclusió: la democràcia predicada pels republicans es una cosa falsa, anti-gua, desorientada.

Els republicans de bona fé tenen per companya a la candidesa, per no dir una altre cosa...

Els altres tenen per companya al despit, o a l'ambició maliciosa.

Tot aixó es ben cert mal pesi a un tal Sr. Quirse, fanal d'un diari republicà, que escriu cròniques d'*ineditat* i *provincianisme*.

PONS

Encomaneu a Deu

Als Martres de Catalunya

que moriren per la patria l' 11 de Setembre de 1714

A. C. S.

La JOVENTUT CATÒLICA REGIONALISTA convida a tots els aimants de Catalunya a la missa, amb ofertori, que se celebrarà el vinent dilluns en la iglesia de Sant Pere de Galligans, a les 11 del matí.

Girona, 9 Setembre de 1916

UNA FRASE DE 'N MAURA

El setmanari maurí inserta un entrefilet, amb lletres grosses, que diu aixís: «Maura dijo: «Cataluña tendrá lo que yo le dé y nada más lo que yo le dé. Los hechos lo han confirmado».

La reproducció d'aquesta frase que és palesa mostra de la superbia d'En Maura, ens demostra quina és l'ideologia catalana dels maurins de Girona.

Ni en els temps més venturosos de l'absolutisme un home d'Estat hauria arribat a un tal alt grau de superbia.

Aquesta frase retrata de cos enter l'orgull inmoderat que té En Maura, la superbia vanitosa que li rosega l'ànima i que és causa de que un cervell privilegiat, una intel·ligència robusta restin reduïts a una actuació estèril.

Totes les bones qualitats d'En Maura queden subordinades sempre a la seva superbia. Sols així se comprén que un home que vol governar amb un Rei Constitucional i un Parlament digui unes paraules com les que el setmanari maurí tan alegrement ha transcrit.

I aquelles paraules son, al mateix temps, un insult a Catalunya. Ens tracta com a un nen petit, que no té voluntat pròpia, que ha de fer lo que el seu pare li mana. Es com si un petit gironí, de nou o deu anys, demanés al seu pare per anar a ballar sardanes i el seu pare li prohibís terminantment i li digués: «no més hi aniràs quan jo vulgui». El petit gironí, encare que rondinant, hauria de quedar-se a casa, ja que el pare podria tancar-lo al quarto fosc o barrar-li la porta.

Sortosament Catalunya no es pas un infant. Es ja major de edat i En Maura, mal li pesi, haurà d'anar cap allí on Catalunya vulgui, sino el deixarà a mig camí.

Els governants que governen o aspiren a governar l'Estat Espanyol, com En Maura, de bon grat no li donaràn res a Catalunya. Totes aquelles reivindicacions socials i polítiques que Catalunya obtindrà seran alcançades pel seu voler i ho consentiran els polítics centralistes per força i en això arribaran a ésser lògics, ja que l'autonomia de les regions ibèriques no té per als polítics madrilenys altre aspecte dolent, que el de ésser la neteja de la menjadora. Perxó s'hi oposaran mentres puguin.

En Maura, si bé hem de regoneixer llealment que no és tan ganut com els

altres, té la desgracia d'ésser un superb, incapaç per la seva superbia de col·laborar a cap reforma que descentralitzant la nostre administració, deturi, mentrestant, la neteja de la menjadora.

Proves són de la seva superbia el negar-se rodonament a intervenir en les discusions parlamentaries sobre la Mancomunitat—cosa aquesta que, a pesar del que digué, no ens la donà ell— perquè ell no més volia que el seu projecte d'Administració local i la seva *implacable hostilitat* que el portà a l'ostracisme polític durant llarga temporada, sense volguer intervenir en els afers trascendentals que per a Espanya es plantejaren, i tot perquè la seva superbia era malferida a ensà de la seva caiguda quan el 1903, produïda igualment pel seu orgull obstinat.

Ja ho sabem, doncs, els catalans. Si alguna cosa volém reconquerir uels nostres drets detentats, hem de fer moxaines a En Maura, hem de atiar-lo servilment, perquè sols tindrem lo que *ell ens dongui i res més que el que ens dongui*.

I no obstant, Catalunya va fent sa via ascendent i gloriosa *encare* que En Maura no li dongui res. Tota la nostre renaixença literaria i política, tot aquest avenç formós i esperançador que la Catalunya reactiva porta cap a la completa reintegració de la personalitat nacional, s'es fet sense cap ajuda a En Maura.

Aném recobrant tota la nostre força nacional; la nostre Renaixença ha esdevingut ja invencible i encare hi ha un escamot de catalans que recreen, com a gloriosa, una frase dita en un moment de mal dissimulat orgull. I afegeixen aquests catalans: «Los he nos lo han demostrado» Però els fets no son altres que els de que a pesar a En Maura, Catalunya se recobra mes i més cada dia, sense que per are tinguem res que agrahir-li.

Al contrari: l'home que diu les paraules que comentem no pot mereixer uels catalans res més que el desprec i el zel.

I si hi han catalans que a semblants paraules hi retin homenatge, al acceptar la condició de *parias* que elles impliquen, demostren tenir completament castrat el sentiment patriòtic.

ELECCIONS PER A DIPUTATS A CORTS

CANDIDATURA REGIONALISTA

Districte de Girona

Santiago Masó i Valentí

ADVOCAT

Voteu al fill de Girona, al home pur, al enamorat de Catalunya i del Treball

DE GIRONA MENYSPREUADA

El temps va passant i la reparació deguda a la ciutat profanada encare s'espera. Els culpables han tornat a passejar-se tranquilament, amb mostres d'una gran desaprensió; al veure-ls molts punys se clouen i els llavis pronuncien el calificatiu adequat.

S'ha volgut posar a prova la paciència de la nostre gent, però la paciència arriba un dia que s'acaba.

La dignitat ciutadana resta encare compromesa. ¡Gironins: servem-la sempre la nostre dignitat. En nostre esprit està latent sempre la justa indignació per l'ultratge que no s'ha reparat; mantinguem-la amb serenor, però mostrem als nostres representants de l'Ajuntament nostre adhesió i nostre coratge per a reclamar una vegada més la reparació deguda i l'afiançament de nostre pau moral.

Potser caldrà que les entitats de Girona, que tant valentment se comportaren arran dels fets, tornin a reunir-se en assemblea magna per a demanar en que consisteix aquella confiança que 'ls suplícaren tinguessin en la justícia del Capità General.

Perquè, segons diuen els periòdics, el General Alfau se n'és enornat a estiuejar a Puigcerdà i no sabem pas encare que hagi fet res per a desagraviar a la Ciutat. Sols hem vist que 's tornaven a passejar per la Rambla, teatre de llurs valenties el quefe auxiliar de Somatens i quasi tots els individus a que al·ludeix el gloriós memorial d'agravis del nostre Ajuntament.

Esperém, encare; però fem constar nostre disgust perquè no s'ha reparat encare l'agravi inferit a nostre noble ciutadania i al fer-ho ens fem ressó de tota l'opinió gironina, que tant clarament ha condemnat als fautors uels fets deplorables de la nit del 19 d'Agost i que persisteix encare en la seva indignació, car res signifiquen en ontrari, ni la coquetaria d'algunes nenes, ni l'arrossegar-se uns periòdics que no encanyonen més que odís i envejes miserables.

Girona... encare espera.

* * *

UN RECORD

Aquets dies més de quatre vegades hem pensat en la companyia de Santa Bàrbara i en aquelles heroiques dones que

amb tant de braó i enteresa cooperaren a la defensa de nostre ciutat contra l'ene-mic d'ella, que estava encomanada als homes.

* * *

PARAULES A MEDITAR

L'escriptor francès R. P. Janvier, en un treball publicat en el volúm «L'Allemagne et les alliés devant la Conscience Chrétienne» diu aquestes paraules que a més de quatre podrien servir si vo'gues-sin aprofitar-s'en:

«L'oficial és l'ànima de son regiment, del seu batalló, de la seva companyia. D'ell depen, quasi totalment el valor militar de ses tropes; d'ell depen, també llur valor moral. Les tropes d'un oficial que s'emborratxa, que viu en la disbauxa, que 's mostra sempre brutal e irritat, se formen en la seva imatge i acaben aviat per semblar-s'hi. Perxó és tant important que l'oficial compregui la grandesa de la seva missió i apareixi als ulls dels seus subordinats com un home no solsament valent, sino bó, abnegat, cast, a cubert de passions violentes o sensuals que deshonren encare més al quefe que als seus homes».

Ressorgiment

Ha acabat el període d'incertitud respecte a les eleccions, apareixent en la «Gaceta» el decret convocant-les per a que nostre districte, entre altres, elegeixi son diputat a corts, el dia 24 del present.

Ha acabat el període d'ensopiment electoral que representava aquesta incertitud i ressorgeix de nou el moviment amb tota sa intensitat.

Aquest moviment no es d'egoisme per a conquerir un lloc mes; no es un moviment de passió, mal parlant de l'adversari, o exposant fets falsos. No; és un moviment de vida, de fe, d'entusiasme i alegria.

Significa aquest moviment l'acabament de l'orfandat del districte. Fins avui, podém dir que Girona políticament no tenia vida; el diputat que ultimament la representava era la personificació de l'inutilitat, de l'inercia, de la mort, ademés de que mai havia sabut identificarse amb el sentit de sos electors. Girona no ocupaba en el Congrés el lloc que per sa historia, sa activitat, son valer se mereix.

Es moviment de fe, el que ressorgeix de nou, amb el període actual electoral, perquè Girona conscient de sos actes té fé en son ideal, i l'ideal del districte se manifestà, clarament, intensament, en l'última elecció de diputats a corts, que era regionalista. El catalanisme no pido-la; no viu a precari, per favoritisme. Demana lo que de justícia se mereix.

Es característic dels pobles centralistes deurer sa grandesa, son enlairament sobre els altres, al favor; no ho tenen per son propi treball, esforç o virtut. Els seguidors o defensors d' aquesta política centralista n' estan tant convençuts, que veiem avui dia, alegar com a única raó en sa campanya electoral les següents paraules de un polític espanyol: Catalunya tindrà, sols lo que jo li donaré. Paraules que Catalunya no escolta; les desprecia.

Catalunya tindrà, més tard o mes aviat, no lo que vulgui el centralisme, sino lo que de justícia se mereixi, perquè tenim fé en nostre valer, en nostra força, en la justícia de nostres reivindicacions.

Som concients de nostré deure; per aixó aném amb fé a la lluita. Mes encar; esperém amb daé el dia de la votació, ya que estém convensuts, de que aquell dia será el primer de la lliberació del districte de l' influència exòtica, de la política forastera; será el començament de l' actuació catalana.

Es moviment d' entusiasme també, ja que Catalunya entera hi pendrà part en la campanya electoral tenint sos ulls fits en nosaltres. Els parlamentaris catalans amb sa clarividencia, exposaràn en els mitins els problemes vitals de nostra terra catalana, i de tot Espanya, únic Estat que dorm davant de la commoció per que passa el mon enter.

Enlairém nostres cors amb entusiasme, alçant la senyera al entorn de la cual s' hi aculliràn, durant aquest moviment, totes les forces vitals catalanes.

Trevallém, buscant entre nostres amics i coneguts, el vot que ha de donarnos la victoria.

Aixís aquest moviment será de joia, d' alegria; la que dona la victoria conquerida amb el esforç. Serà un nou lloer que posarém sobre la jornada victoriosa que alcansà Catalunya en la primavera passada. Donarem amb nostre esforç a la representació parlamentaria catalanista un nou campió per a continuar, amb mes fermesa que mai, la campanya de reconquesta d' Espanya, infiltrant l' esperit català en la governació de l' Estat espanyol.

J.

11 de Setembre 1714

ALS MARTRES DE CATALUNYA.

Abandonats els catalans de tots sos aliats qui correspongueren amb la més negra ingratitude i traició, al esforç que Catalunya havia fet en favor d' ells, Catalunya tota sola determinà defensar ses llibertats fins a morir.

El 11 de Setembre de 1714 en Salvador Feliu, segon Conceller, alsava el penó de Santa Eularia en el baluart de S. Pere, de la ciutat comptal, caient al mateix temps mal ferit, en el Portal Nou, el Conceller en cap Rafel Casanovas. El nombre de l' exercit sitiador; no el valor ni la constancia vencé als sitiats, qui defensaven la conservació de llurs llibertats.

Als resplandors de les flamarades de la ciutat, cap i casal de Catalunya, incendiada per el vencedor, eren cremades les lleis, furs i privilegis de nostra patria;

per mans del butxí. Sos defensors eren martiritzats i sos caps posats en gavies de ferro, en els llocs ahont havien defensat sos furs.

¡Beneits i glorificats, siau eternament, Martres de Catalunya!

Vostre sang; vostre exemple, no han restat inútils.

Dos cents anys després, Catalunya començaba a conquerir altre volta son govern amb la Mancomunitat catalana. Nostres campions parlamentaris, dignes successors, de vosaltres, Concellers en cap, posaben les fites de la reconquesta catalana.

Honorém als Martres de les llibertats catalanes, amb l' oració, per l' etern repós de ses ànimes; amb l' imitació de ses virtuts, per l' engrandiment de la Patria.—J.

AGRE-DOLÇ

La campanya electoral que ja ha començat, será, sens dupte, una de les que més vibració portarà al cós electoral del nostre districte.

Els maurins patrocinadors de la candidatura d' enveja i despit del Sr. Gonzalez, diuen que faràn una intensa campanya, un dels actes de la qual consistirà en un miting *monstre* al Teatre Principal per el que s' han designat quasi tots els oradors, d' alguns dels qui sabem que estan ja preparant eloqüentíssims discursos.

Com a rumor avençarém el cartell dels oradors, amb el tema que la majoria han ja escullit per a desenrotllar. Es veu que volen aprofitar l' ocasió per a fer una ostentació de forces i volen que hi prenguin part quasi tots els que ostenten o han ostentat càrrecs públics.

Pels Diputats provincials hi pendrà part els Srs. Tuyet i Puig i Corominola. El primer enraonarà sobre el funcionament de les quefatures d' Obres públiques, materia en la qual sembla que hi excel·leix; el segon tractarà de la seva tasca com a President de la Diputació Provincial, sobretot mentre se realitzaven les obres del Manicomí, en les que hi entrà molta ferramenta.

En nom de la minoria municipal parlarà el Sr. Sagrera qui exposarà tot un programa d' Administració municipal que ha incubat no fa gaire.

També vindrà algún orador de fora. Se dona per segur el Sr. Peyra qui dissertarà sobre l' organització militar dels Estats en temps de pau i de lo en que consisteix «un regionalismo sano».

Per la joventut maurina hi enraonaràn En Ramonet Puig i En Viñas. El noi Puig farà constar la més ferma adhesió de la joventut maurina a la «Lliga del Bon Mot» i En Viñas exposarà els projectes que tenen respecte a treballs d' apologética que pensen organitzar.

En representació d' alguns jaumins, farà ús de la paraula el Sr. Marqués de la Torre, si, per dissort, no s' indisposa abans oportunament; el Sr. Font i Fargas qui parlarà—o malparlarà—contra tot i contra tothom i amenaçarà amb passar compes després de les eleccions, talment com ho feu l' altre vegada i el Sr. Vilahur que donarà a conèixer un tractat d' Etica política, tret dels autors eclèctics i endresarà alguna flor a les senyores concurrents.

***

Una de les raons per les quals el setmanari maurí judica certa la derrota del nostre candidat es perquè «el partido regionalista jamás ha obtenido represen-

tación parlamentaria por este distrito». Oh! Ells; sí.

***

En Tuyet combat tot lo que diem respecte el Manicomí, negant l' existencia de determinades clausules del contracte de traspass i retornant-nos aixís l' imputació que fem de calumniadors i mentiders als nostres detractors.

Continúa, doncs, el Sr. Tuyet en la seva feina de negar l' evidencia.

I a propòsit d' aixó recordarem un succet de quan En Tuyet era regidor i que recordaràn, segurament tots els qui assistiren a aquella sessió de l' Ajuntament, que retrata, de cos enter, l' inutilitat social d' un home.

Es discutía la prestació d' un servei que el jutjat de de primera instancia reclamava de l' Ajuntament. El Sr Tuyet s' hi oposava. El Sr. Quintana, president de la Comissió corresponent, objectava que la llei obligava a prestar-lo. El Sr. Tuyet negava que la llei pogués obligar a tal cosa. El Sr. Quintana invocava, quasi literalment, el precepte legal, perquè deia feia poques estones que l' havia consultat. El Sr. Tuyet, s' entossudia en la negativa. Llavors la presidencia ordenà que s' anés a buscar l' Alcubilla. Baixà el Secretari l' Alcubilla i es llegí l' article de la llei ritual, que deia exactament lo que havia sostingut el Sr. Quintana.

I En Tuyet, sense inmutar-se, respongué, textualment: «la llei pot dir aixó, pero a mi no m' he pas convençut; voto en contra»...I s' enfonsà una altre vegada en el seu escó,

***

Un auto-retrat:

A nuestra ciudad la engañan, la han engañado siempre, ciertos personajillos que pululan por esas calles y que vienen viviendo a costa del prójimo y medrando en política, debido a su cinica frescura.

De («Heraldo de Gerona»).

CULTURA I ART

Dimars de l' altre setmana el Dr. Girona i Llagostera, membre de la patriòtica «Associació Protectora de l' ensenyança Catalana», donà una Conferencia en el «Grup Escolar» dedicada particularment als mestres nacionals que en gran nombre es trobaven en nostre ciutat amb ocasió de les conferencies pedagògiques que, amb tant d' èxit, s' han donat en aquell establiment, a l' objecte d' encoratjar-los per que preparin sos alumnes per a assistir al Concurs d' Historia de Catalunya que l' any vinent se celebrarà a Girona.

Després que el Sr. Dalmau Carles presentà al conferenciant, aquell descapdellà la seva conferencia fent remarcar l' excelsa importancia que per el nostre poble té el que l' ensenyança de la llengua, geografia i Historia siguin donades en català i a la catalana, no amb la ruinaria costum de donar preferencia a les coses de fora, oblidant les de casa.

S' extengué principalment en l' importancia de l' Historia per a formar les voluntats dels catalans conscients i la necessitat de fomentar els concursos que organitza la «Protectora», detallant la forma com se desenrotllen i encoratjant als mestres i mestresses per que contribueixin efiçament al major esplendor

del que s' celebrarà en aquesta capital.

La Conferencia, que fou escoltada amb religiosa atenció, fou premiada al final amb un esclat d' aplaudiments per part del nombrós i distingit concurs que omplia la sala de actes.

Centre Catalanista

HORES D' OFICINA ELECTORAL

Matí de 12 a 1

Tarde de 6 a 8

Mercat de Girona

Dia 9 Setembre 1916

Productes agricols	Máxim		M'nim	
	Ptes.	Cts.	Ptes.	Cts.
Blat (els 100 Kgs.)	35'00		34'00	
Ordi »	29'00		28'00	
Ségol »	30'00		29'00	
Civada »	29'00		28'00	
Blat de moro »	35'50		35'00	
Fasoles »	56'00		55'00	
Faves »	36'50		35'50	
Pésols »	—		—	
Cigróns »	90'00		47'00	
Arroç »	70'00		48'00	
Fasols »	70'00		58'00	
Garrofes »	22'50		22'00	
Fenc (el quintar metric)	—		—	
Palla »	—		—	
Patates »	13'15		12'50	
Arrels i tuberculs	—		—	
Llana blanca	225'00		225'00	
id. negra	215'00		215'00	
Vi (el hectòlitre)	60'00		50'00	
Aiguardent »	—		—	
Alcohol »	—		—	
Oli d' oliva »	135'00		120'00	
Formatges (el Kilo)	05'50		05'00	
Greixos »	02'75		02'25	
Bacallà sec »	02'50		02'00	
Cavalls (per cap)	—		—	
Mules »	—		—	
Burros »	—		—	
Vaques »	600'00		500'00	
Cabres »	—		—	
Porcs »	—		—	
Bous »	700'00		500'00	
Gallines (una)	05'50		03'50	
Pollastres »	03'25		02'00	
Ous (dotzenes)	01'90		01'80	

Corones dentals Audouard

de 2! Kts., fetes a mida i coloades en dos hores, estalviant viatges i visites inútils.—De 20 a 30 pessetes.

Estudis i dictàmens radiografics

d' anomalies de la dentició en els infants i d' enfermetats dels ossos i demès desordres de les sinuositats bucals
PONTS - BRIDGES - INLAYS
i treballs d' or a preus convencionals.

St. Francisco 12-1er. -- GIRONA

GRAN FÀBRICA

d' Aiguardents,
Licors,
Aixarops,
Vermouth,
i vins selectes

JAUME REGÁS

Pont Major de Girona

Grans premis en les Exposicions universals de París (1878) i de Barcelona (1888)

SOMBRERERIAde **RAIMONDA CREUET**

Rambla Llibertat-22.-(Sota les voltes)

Gran assortit de sombreros i gorres de totes classes.

Trajos per a nens**F. SOLÀ****Optic i Joier**

Rambla de la Llibertat, - 26.

GIRONA

Busquets i Llapart

BANQUERS

Ciudadans 5 i Ferreries Velles 6. — GIRONA
Telefons: Urbà, 88 - Interurbà, 53

Comprém i veném, a l' acte, tota classe de valors nacionals i estrangers.

Realitzém, amb gran ventatja, totes les operacions de

BANCA, BORSA, CANVI, VALORS i CUPONS

Dalman Carles,
Plà i Cia.

Editors. -- GIRONA

Fabrica de Galetes i Biscuits

DE

SALVADOR PLAJA

Premis en les Exposicions Internacionals del Tibidabo i de Barcelona

Telèfon 204 - Figuerola 33.-GIRONA

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars.

(Unic despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

Representant en Barcelona i Madrid

Carrer de la Forsa, 8, 1er.-Girona

Telefon interurbà n.º 40

ESMERAT SERVEI D' AUTOS I COTXES DE LLOGUER

DE

J. PLÉ, BOSCH Y Cia.

Ciudadans, 10 i Ronda Figuerola
Telèfon 221 Telèfon 236

Especialitat en carruatges per a empreses particulars i oficials, casaments, bateigs i enterraments, etc., etc.

Economia en els preus**MANUEL PUJADAS**

ANTIGUA (BONET)

TEMPORADA D' ISTIU

GRANS NOVITATS

en tots els articles en que s dedica la casa

Immens surtit en Camises

Especialitat en els encàrrecs

SABÓNS*Barangé*

BARCELONA,

GRANOLLERS, GIRONA

SASTRERIA**Alfred Ferrer**

Trajos per a Sra. i Sr. a preus limitadíssims

Se fan eixures portant la roba

Diploma d' honor en el Concurs de Paris 1914

Plaça de la Constitució, 4, i Bell-lloch, 2, 1.º

GIRONA

Planxat Modern

Planxat mecanic de colls i punys amb rental per un procediment que duplica la seva duració.

REPRESENTANTS:

J. Oriol Carbó. Platería, 30.
La Canestilla de Oro. Rambla Llibertat
Lluïsa Sureda. Progrés
Flora Padró. Rambla Verdader.
Enriqueta Pla. Lorenzana

Tallers: Pujada S. Domingo, 1

SASTRERIA SMARTde **J. Fernandez**

Ciudadans - 18

Tall inmillorable.

Les mes altes novitats en tota temporada

Perruqueria de

R. CARBÓ

Ciudadans, 16 (Hotel Italians)

Especialitat en el tall del cabell i barbu

Servei esmerat

i antisèptic.

Abonaments

especials

Estanislau Aragó

Procurador dels Tribunals

Ciudadans -- 5. -- GIRONA

De 9 a 12 i de 6 a 9

Josep M.ª Riera i Pau

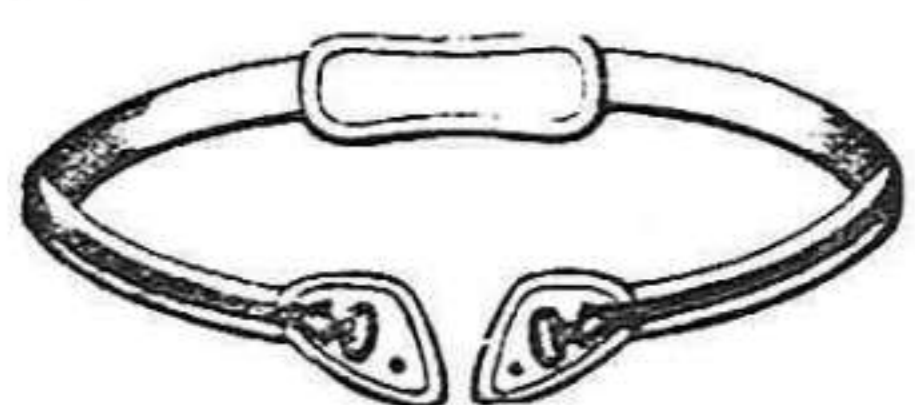
Metge Especialitzat en Malalties de

GOLA, NAS i ORELLES

Consulta de 9 a 12

NOU DEL TEATRE - 1 - 1er.

(cantonada a la plaça del Vi)

LA CREU ROJA

FARMACIA
ORTOPEDIA
PERFUMERIA

F. de A. Roca

Gabinet Ortopèdic per a la colocació de tota mena d' aparells per a corregir les deformitats del cos humà.

Especialitat i grans existències en

Braguers i Faixes ventrals

SERVEI PERMANENT

Plaça del Oli. - Girona

EL GIRONÉS

PERIÒDIC SETMANAL

Política, Literatura, Art, Ciència, Informació Local i Comarcal

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Girona trimestre	1'50 ptes.
A fòra	2'00 "
Numero solt	0'10 "